

Halvtredstindstyvende Møde.

Torsdagen den 2den Februar 1888 Nr. 1.

Sekretæren, R. Nielsen, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Formanden (Høgsgro): Ved Folkethingetsmanden for Thisted Amts 4de Valgkreds (E. Ravn) er modtaget et Andragende fra 1178 Simfjordsfiskere om forskjellige Bestemmelser i det forelagte Fiskerilovforslag. Andragendet vil blive tilstillet det Udvalg, som er nedsat angaaende dette Lovforslag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldighedsfristen for Loven af 1ste April 1887, sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Gienkomme.

Der afgaves i Alt 10 Stemmesejler, som alle vare gyldige.

Valgte bleve enstemmig følgende Medlemmer: Dalsgaard, V. Holm, Førgensen, Schelde, Lutein, Bluhme, Lauridsen, Hage og Johannsen, hver med 10 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilhyn med Pleiebørn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1635 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

N. Sørensen: Som ærede Medlemmer ville se, er det foreliggende Forslag kommet til os i Nar fra Landstinget akkurat eller i alt Fald tilnærmelsesvis i samme Stikelse, som det kom i Fjor. Hvad der her blev sagt i Folkethinget i Fjor, har Landstinget ikke formaaet at tage Hensyn til. De Betæneligheder, der her bleve gjorte gjældende, og de Afstemninger, der her foretog, have været uden Betydning for det høie Thing her ovenover os. Hvad kan nu Grunden være dertil? Jeg finder Anledning til at tage det lidt nærmere i Oiet. Grunden kan selvfølgelig ikke være den, at Landstinget tror, at vi her nede i Nar sidde og længes efter at komme til at fravige de Standpunkter, vi indtog i Fjor. Altsaa maa man gaa ud fra, at enten sætter Landstinget ikke saa overordentlig stor Pris paa en saadan lille Velighedslov, men finder, at den vel kan være meget god, men selv om den ikke gaar igjennem, vil det ikke være til videre Gene. Dette har man imidlertid heller ingen Grund til at antage, thi gjennem to lange Betænelinger har Landstinget for sit Vedkommende faaet fast, at det vilde være af overordentlig Betydning i det Hele taget, om vi kunde faae en Lov som den foreliggende. Man maa altsaa gaa ud fra, at der, da der ikke kan antages Noget af det, jeg tidligere har nævnt, i Lovforslaget og bag de Uoverensstemmelser, der ere mellem Folkething og Landsting, ligger gjemt nogle overordentlig store Principer og Spørgsmaal, som det for Landstinget saa omtrent eller henimod er en Umulighed at komme over. Lad os se paa disse store Spørgsmaal. Der er tre af dem, og jeg skal nu undersøge, om det ogsaa i Virkeligheden er Spørgsmaal, der ere store nok til at sprænge et Lovforslag. Det første Spørgsmaal angaar Sundhedsvedtægterne. Det var Landstingets Mening i Fjor og forøvrigt ogsaa den ærede Minsters Mening, at nærværende Lov ikke skulde gjælde for de Kommuner, hvor Tilhynet med Pleiebørn alt er ordnet ved en Sundhedsvedtægt, der efter Justitsministerens Skjøn er fyldestgjørende. Men er det en praktisk Bestemmelse; jeg henstiller til den ærede Justitsminister om han mener, at det er en praktisk Bestemmelse at sætte ind i en Lov? Man maa jo gaa ud fra, at naar vi give en Lov her i Landet, skal den virkelig og-